

កិច្ចសំភាសន៍របស់បងស្រីឈ្មោះសឹង ចាន់ធួ

ក៖ អ្នកសំភាសន៍ឈ្មោះ ហេង សុដីវី

ខ៖ អ្នកដែលត្រូវគេសំភាសន៍ សឹង ចាន់ធួ

ក៖ ចាសជាដំបូងសុំជំរាបសូររបងស្រី(សំលេងរញ្ជ័រញ្ជ័រពីខាងក្រៅ)?

ខ៖ ចាស ជំរាបសូរ!

ក៖ ចាសអី... ថ្ងៃនេះខ្ញុំមានឪកាសដែលបានសំភាសន៍បងផ្ទាល់ ខ្ញុំមកពីខាងគំរោងរបស់សាលា BYU
ហាវ៉ៃនៅខាងសហរដ្ឋអាមេរិចហើយខាងសាលាគំរូរអោយសំភាសន៍ប្រជាជនកម្ពុជាដែលគាត់
មានអាយុចាប់ពី ៣៥ឆ្នាំឡើងពីប្រវត្តិរបស់គាត់ បទពិសោធន៍របស់គាត់
ជាពិសេសបទពិសោធន៍ការងារហើយនឹងអ្វីដែលគាត់បានឆ្លងកាត់តាំងពីមុនរហូតមកដល់ឥ
លូវនឹងហើយចឹងខ្ញុំមានឪកាសដើម្បីសំភាសន៍បងស្រីនៅថ្ងៃនេះតើបងអនុញ្ញាតអោយខ្ញុំបាន
សំភាសន៍ដែរឬទេ?

ខ៖ ចាស សំភាសន៍ចុះអត់អីទេណាស់!

ក៖ ចាស
អរគុណបងចឹងការសំភាសន៍មួយនេះធ្វើឡើងនៅក្នុងថ្ងៃទី១៣ខែ៦ឆ្នាំ២០១៨តែម្តងហើយខ្ញុំសុំ
សូរឈ្មោះបងតែម្តងតើបងស្រីមានឈ្មោះអ្វីដែរ?

ខ៖ ខ្ញុំឈ្មោះ សឹង ចាន់ធួ!

ក៖ ចាសបង ហើយចឹងឈ្មោះនឹងជាឈ្មោះពេញឬក៏អីដែរ?

ខ៖ ចាសឈ្មោះពេញម៉ង់អូន ឈ្មោះប្រើជា.....ទូទៅ....

ក៖ ផ្លូវការ?

ខ៖ ចាស!

ក៖ ចាសហើយចុះឈ្មោះនៅក្នុងអត្តសញ្ញាណប័ណ្ណវិញបង?

ខ៖ ចាសដូចគ្នា!

ក៖ ដូចគ្នាហ្នឹងស្រី?

ខ៖ ចាស!

ក៖ ចុះឈ្មោះហៅក្រៅមានដែរទេបងស្រី?

ខ៖ ឈ្មោះហៅក្រៅអត់ទេអត់មានទេមានតែមួយទេ!

ក៖ មានតែមួយនឹងទេស៍បង ហើយចុះឈ្មោះនឹងដែរអ្នកណាជាអ្នកដាក់អោយបងស្រី?

ខ៖ អី...ឪពុកម្តាយជាអ្នកដាក់អោយ(សំលេងកូនក្មេង)!

ក៖ គាត់មានប្រាប់ថាឈ្មោះនឹងមានអត្ថន័យម៉េចទេបានជាគាត់ដាក់ឈ្មោះអោយបងស្រីចឹង?

ខ៖ អី...អត់បានប្រាប់ផង(សំលេងកូនក្មេង)!

ក៖ ចឹងហ្នឹង ហើយសព្វថ្ងៃបងមានអាយុប៉ុន្មានឆ្នាំហើយ?

ខ៖ អី...អាយុ៣៨!

ក៖ ចុះបងថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើតរបស់បងស្រីតើបងកើតនៅក្នុងថ្ងៃខែឆ្នាំណាដែរ?

ខ៖ កើតថ្ងៃទី៤អី...ថ្ងៃទី១០ខែ៤!

ក៖ កើតថ្ងៃទី១០ ខែ៤?

ខ៖ ចាស!

ក៖ ចុះឆ្នាំខ្មែរយើង?

ខ៖ អី...ឆ្នាំ៨០ (គាត់កើតឆ្នាំ១៩៨០)!

ក៖ ឆ្នាំ ១៩៨០ ចុះឆ្នាំខ្មែរយើងដូចជាឆ្នាំសុរិយគតិដូចជាឆ្នាំគោ ឆ្នាំអីចឹងណាស់បងស្រី?

ខ៖ អូ.....ឆ្នាំរកា!

ក៖ ឆ្នាំរកាហ្នឹងស្រី ចាសហើយបងមានទីលំនៅស្រុកកំណើតនៅឯណាដែរ?

ខ៖ ខ្ញុំស្រុកកំណើតនៅខេត្តកំពត!

ក៖ នៅក្នុងទីរួមខេត្តម៉ែងហ្នឹង?

ខ៖ នៅស្រុក...ស្រុកកំពង់ត្រាច!

ក៖ ភូមិអីដែរឬស្រី?

ខ៖ ភូមិបាយទា ឃុំស្វាយទងខាងជើង អី...ស្រុកកំពង់ត្រាច ខេត្តកំពត!

ក៖ ចាស ហើយអី...ទីលំនៅសព្វថ្ងៃបងមានទីលំនៅៗណាដែរ?

ខ៖ អី...ទីលំនៅៗភូមិ អី...ខណ្ឌសែនសុខ(សំលេងមនុស្សប្រុស) នៅខណ្ឌសែនសុខ ភូមិរោងចក្រ អានឹងគេហៅសែនសុខហើយន៍នៅភ្នំពេញថ្មី សង្កាត់ភ្នំពេញថ្មីណាស់?

ក៖ ចាស សង្កាត់ភ្នំពេញថ្មីន៍?

ខ៖ ចាស!

ក៖ ចាស រាជនីយភ្នំពេញនឹងតែម្តង!

ខ៖ ចាស!

ក៖សព្វថ្ងៃបងមានក្រុមគ្រួសារហើយឬនៅ?

ខ៖ មានហើយ!

ក៖ បងរៀបការនៅក្នុងឆ្នាំណាដែរ?

ខ៖ ឆ្នាំ ២០១១!

ក៖ ឆ្នាំ ២០១១ យើងនេះទេ!

ខ៖ ចាស!

ក៖ ចាសហើយឥលូវនឹងបងមានក្រុមគ្រួសារហើយដូចជាកូនប៉ុន្មានអ្នកហើយឬស្រី?

ខ៖ កូនមួយ!

ក៖ កូនតែមួយទេហ៍ឬស្រី?

ខ៖ ចាស!

ក៖ គាត់មានឈ្មោះអីដែរឬស្រី?

ខ៖ ឈ្មោះ ហ៊ុយ ស្រីពេជ្រ!

ក៖ ជាកូនស្រីឬក៏ជាប្រុស?

ខ៖ ស្រីៗ!

ក៖ គាត់រៀនថ្នាក់ប៉ុន្មានហើយឥលូវបងស្រី?

ខ៖ ថ្នាក់ទី៦ហើយ!

ក៖ ទើបតែអាយុ៦ឆ្នាំចឹងនឹង?

ខ៖ ចាស៦ហើយ (កូនគាត់អាយុ៦ឆ្នាំហើយ)!

ក៖ (សើច) អូ...ចាសព្រោះបងការនៅឆ្នាំ២០១១ ហើយកាលនឹងបងមានអាយុប៉ុន្មានឆ្នាំដែរ?

ខ៖ កាលពីឆ្នាំ២០១១ខ្ញុំអាយុៗ៣១!

ក៖ ចឹងបងរៀបការរៀងយូរដែរកាលនឹងន៍?

ខ៖ ចាស!

ក៖

ចុះការរៀបការរបស់បងស្រីហើយនឹងលោកពូនឹងរៀបការដោយសារតែស្រលាញ់គ្នាឬក៏អី...ឪពុកម្តាយជាអ្នករៀបចំទុកជាកំអោយ?

ខ៖ ចាសអី...ស្រលាញ់គ្នា!

ក៖ ស្រលាញ់គ្នាបងន៍?

ខ៖ ចាស!

ក៖

ចាសហើយបងស្រីបានរៀបការត្រឹមត្រូវមានជាការអី...ចូលស្តីដណ្តឹងម្នាក់មានជាការរៀបអាពិពាហ៍ពិពាហ៍ជាផ្លូវច្បាប់នដែរន៍បងស្រី?

ខ៖ ចាស មាន!

ក៖ ចាសបង ហើយទៅលោកពូគាត់មានឈ្មោះអីដែរ?

ខ៖ គាត់ឈ្មោះទ្រី ស៊ីរត់!

ក៖ ចាសហើយចុះគាត់មានក្រុមគ្រួសារនៅឯណាដែរលោកពូណាស់?

ខ៖ គាត់នៅខេត្តកំពង់ចាម(សំលេងរញ្ជើរញ្ជើពីខាងក្រៅ)!

ក៖ ចាសខេត្តកំពង់ចាម?

ខ៖ ចាសហើយឥលូវគេកាត់ទៅជាខេត្តត្បូងឃ្មុំវិញហើយ!

ក៖ អូ...ចាសត្រូវហើយៗហេតុអីបានជាបងស្រីស្រលាញ់លោកពូដែរ?

ខ៖

អីម.....បើនិយាយពីមូលហេតុអត់ដឹងថាមូលហេតុអីដែរតែចង់និយាយថាយើងមាននិស្ស័យនឹងគ្នាចឹងណាស់!

ក៖ (សំលេងរញ្ជើរញ្ជើ) ចាសៗ!

ខ៖ ស្រលាញ់គ្នាយើងមាននិស្ស័យចឹងយើងអានជួបគ្នាទៅ!

ក៖ ចាសៗចឹងសញ្ញាខ្ញុំសុំសួរមួយខ្ញុំសុំហៅថាអ្នកមីងណាស់(សើច)?

ខ៖ ចាសអត់អីទេហៅម៉េចហៅទៅ?

ក៖ ហើយអី...កាលនឹងអ្នកមីងស្គាល់លោកពូនឹងរយះពេលប៉ុន្មានទើបសំរេចចិត្តរៀបការ?

ខ៖ អី...កាលនឹងរយះពេលកន្លះឆ្នាំដែរ!

ក៖ អូ...យូរដែរ!

ខ៖ ចាស!

ក៖ ហើយចុះឃើញគាត់នៅឯណាដែរ?

ខ៖ នៅភ្នំពេញដែរ!

ក៖ គាត់ធ្វើអីដែរអ្នកមីង?

ខ៖ គាត់ឡើងមករៀនភាសាកូរ៉េទៅកូរ៉េណាស់ហើយទៅប្រលងអត់ជាប់ចង់និយាយថាគាត់ប្រលងជាប់ប៉ុន្តែគាត់ទៅអត់កើតដោយសារគាត់ទៅចោល....អ្នកអត់បានចឹងណាស់ទៅគាត់ក៏សំរេចចិត្តថានៅរកស៊ីនៅនឹងនេះម៉ងទៅ!

ក៖ អូ...ចាសហើយចឹងសព្វថ្ងៃគាត់ធ្វើនៅណាដែរ?

ខ៖ គាត់ធ្វើការនៅនឹងដែរនៅក្នុងសាលាយើង!

ក៖ ផ្នែកអីដែរអ្នកម៉ឺង?

ខ៖ ផ្នែកថែសួន!

ក៖ ផ្នែកថែសួន ហើយចុះអ្នកម៉ឺងវិញ(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)?

ខ៖ ខ្ញុំខាងសំអាត Cleaner!

ក៖ ការងារនឹងធ្វើប៉ុន្មានម៉ោងដែរ?

ខ៖ ការងារនឹងពេញធ្វើ៨ម៉ោង!

ក៖ ចូលពីម៉ោងណាដល់ម៉ោងណាដែរ?

ខ៖ អី...បើគេគិតម៉ោងការងារគេគិតពីម៉ោងប្រាំពីរទៅដល់ម៉ោង១១អីចឹងទៅណាស់

អី.....គេចាប់ពីម៉ោង២ដល់ម៉ោង៥ល្ងាចនឹង(សំលេងមនុស្សសើច)

តែយើងសំអាតតាមអាគារៗគេរៀនចឹងយើងត្រូវងើបពីម៉ោងបួនម៉ោងប្រាំមកធ្វើអោយរួចរាល់

មុនពេលគេចូលរៀនណាស់

គេអោយមុនម៉ោង៧អោយហើយ(សំលេងមនុស្សពីខាងក្រៅ)ចាស រួចហើយគេយកមកបូក

ម៉ោង៧ទៅវិញ!

ក៖ អីម.....ចាសហើយចឹងការងារពេលសាលាគេឈប់យើងត្រូវឈប់ដែរត្រូវទេ?

ខ៖ ពេលសាលាសំរាកចឹងយើងអាចសំរាកប៉ុន្តែសំរាប់ថ្ងៃសៅរ៍យើងធ្វើកន្លះថ្ងៃ!

ក៖ អូៗ ចាសៗ!

ខ៖ លើកលែងតែថ្ងៃសៅរ៍ចំថ្ងៃបុណ្យ!

ក៖ ចាស!

ខ៖ អីម!

ក៖

ហើយអី...ការងារនឹងសំអាត.....មើលទៅសាលាធំមែនទែនហើយអី...ចឹងខាងអ្នកមីងសំអាត ត្រឹមណាដែរ?

ខ៖ អី...គេចែកអាគារ!

ក៖ គេចែកអាគារ?

ខ៖ ចាស អាគារជី!

ក៖ តែអាគារជីនឹងមួយទេ?

ខ៖ អី...ក្នុងមួយអាគារចឹងគេធ្វើបីអ្នកហើយទៅមួយជំនាន់ម្នាក់ ហើយមីងនៅជាន់លើគេបំផុត!

ក៖ អីម! ចាសៗ!

ខ៖ ជាន់ទីពីរ!

ក៖ ចាស ហើយការងារនឹងដែរអ្នកមីងធ្វើប៉ុន្មានឆ្នាំដែរហើយ?

ខ៖ យូរដែរហើយតាំងពី ២០០៧មកម្ល៉េះ!

ក៖ អីម!

ក៖ ចូលតាំងពីថ្ងៃទៅខែ៩ថ្ងៃទី១៥ ថ្ងៃទី១៥ ខែ៩ ២០០៧!

ក៖

ចាស

ហើយការងារមួយនឹងអ្នកមីងស្រលាញ់ដែរទេឬក៏អ្នកមីងគ្រាន់តែធ្វើវាដើម្បីតែទទួលបានប្រាក់ កំរៃ?

ខ៖អី...បើនិយាយទៅថាបើអោយស្រលាញ់មិនស្រលាញ់ទេតែអី...សំរាប់អ្នកអី...អត់ចេះអក្សរ រដ្ឋមីងអត់មានអីក្រៅពីការងារបែបនឹង!

ក៖ ចឹងហេតុអីបានជាអ្នកមីងចង់ទទួលយកធ្វើការងារនឹងធ្វើ?

ខ៖

អី...ចង់និយាយបើសិនជាយើងមិនទទួលយកការងារនឹងធ្វើយើងធ្វើការងារអីផ្សេងយើងអត់

ចេះចឹងមានតែការងារតាមផ្ទះគេអីចឹងណាស់
ដល់ចឹងតាមផ្ទះយើងធ្លាប់ធ្វើហើយយើងឆ្កែតៗនឹងការងារនឹងហើយចឹងយើងទទួលយកការ
ងារនឹងធ្វើទៅៗកុំអោយគេថាហើយយើងធ្វើទៅវាបានមានពេលសំរាកមានពេលឈប់អីចឹង
ណាស់(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ ចាសៗ!

ខ៖ ដល់ចឹងទៅយើងនេះដែរចេះតែធ្វើទៅ!

ក៖ ចាសត្រូវហើយ
ហើយៗសព្វថ្ងៃអ្នកមិនអាចនឹងទទួលបានប្រាក់ចំណូលបានប៉ុន្មានដែរក្នុងមួយថ្ងៃឬក៏គិតជាខែ
?

ខ៖
អី...បើគិតជាថ្ងៃបានតែមួយថ្ងៃបានតែ៥\$ជាងទេ(សំលេងចាបយំ)គេគិតបូកទៅជាខែអោយ
យើងបានមិនបាន២០០ដង(មិនបាន២០០\$ទេ)!

ក៖ អីម!

ខ៖ អត់បាន២០០ទេ(២០០\$) ប្រាក់ខែចូលជាង១០ឆ្នាំហើយបានតិច(សំលេងកូនក្មេង)
ហើយយើងអត់មានៗដាក់អី...និយាយថាគេចាប់ធ្វើជាបុគ្គលិកបណ្តែតរយៈពេល១០ឆ្នាំបាន
យើងអាចចូលចុះឈ្មោះចូលជាក្រុមខណ្ឌរដ្ឋអីចឹងណាស់
តែនេះអត់ទេគេអត់បញ្ចូលអោយទេ(សំលេងកូនក្មេងនិងសំលេងចាបយំ)!

ក៖ ចាសហើយអី....

ខ៖
យើងធ្វើត្រឹមតែបុគ្គលិកបណ្តែតគេចង់ដកយើងចេញស្មើណាក៏បានដោយសារតែ...អានឹងបើ
គេមិនពេញចិត្តយើងណាស់(សំលេងមនុស្សប្រុស)យើងចេះតែទ្រាំៗទៅថ្ងៃណាថ្ងៃនឹងទៅ!

ក៖ អីម!
ហើយចុះអ្នកមិនមាន(សំលេងរញ្ជ័ររញ្ជ័រ)គំរោងសំរាប់ការងារដែរឬទេសំរាប់ដូចជាធ្វើចង់រកការ
ងារផ្សេងឬក៏ចង់មានផែនការណ៍អី?

ខ៖

ចង់ចេះតែចង់ហើយអូន(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)តែមិនដឹងថាធ្វើម៉េចបានព្រោះយើងៗវាអត់
ណាស់(សំលេងមនុស្សសើច)ទីទាល់ណាស់!

ក៖ ចាស!

ខ៖ សព្វថ្ងៃយើងនៅផ្ទះជួល ចាសផ្ទះជួលគេផង បង់ថ្លៃកូនរៀនផង!

ក៖ ចាសផ្ទះជួលមួយខែប៉ុន្មានដែរ(សំលេងរញ្ជ័រញ្ជ័រ)?

ខ៖ មួយខែ៦០(មួយខែ៥០\$)!

ក៖ បូកទាំងថ្លៃចំណាយអីប្រហែលជា ១០០ ជាងអីនឹងនឹងអ្នកមីង(សំលេងរញ្ជ័រញ្ជ័រ)?

ខ៖ ចាសទាំងទឹកទាំងភ្លើង(ទាំងថ្លៃទឹកទាំងថ្លៃភ្លើង) គ្រាន់តែពីរនឹងវាចូល៦០(៦០\$)!

ក៖ នៅថ្ងៃកូនរៀនទៀត....

ខ៖ ៦០\$ៗ ហើយនឹងគិតតែថ្លៃផ្ទះនឹងទេណាស់!

ក៖ ចាស!

ខ៖ អានឹងគិតតែថ្លៃផ្ទះថ្លៃទឹកថ្លៃភ្លើងទេណាស់
ហើយនៅថ្លៃអាយើងញ៉ំអាហារទិញរាល់ថ្ងៃនឹងទៀត សរុបទៅមួយខែបើកមកអស់ម៉ែងណាស់!

ក៖ អីម! ចាស!

ខ៖ អត់គ្រាន់ទៀត ប្រាក់ខែមួយខែអត់គ្រាន់ទេ!

ក៖ ចាស អ្នកមីងមានការសិក្សាដល់កំរិតណាដែរ?

ខ៖ (សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)អីម.....បានរៀនតាំងពី៩០ជាងហ៊ី(ឆ្នាំ១៩៩០)
ឈប់រៀនយូរហើយបានត្រឹមថ្នាក់ទី៦!

ក៖ ថ្នាក់ទី៦ រៀននៅសាលាណាដែរអ្នកមីង?

ខ៖ រៀននៅសាលានៅខេត្ត នៅនឹងស្រុក!

ក៖ អូ...ស្រុកនៅឯណាដែរអ្នកមីង?

ខ៖ ស្រុកកំពង់ត្រាច!

ក៖ ស្រុកកំពង់ត្រាច?

ខ៖ ចាស!

ក៖ ចាស ហើយអ្នកម៉ឺងចាំឈ្មោះសាលាដែរឬទេ?

ខ៖ ចាំ គេដាក់ឈ្មោះអី...សាលាដំបងដែក!

ក៖ ចាស(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ខ៖ ព្រោះអីវត្តនៅជាប់នឹងវត្តនឹងណាស់វត្តដំបងដែក(សាលារៀននៅជាប់ជាមួយវត្ត)!

ក៖ ចាសហើយទៅកាលនឹងអ្នកម៉ឺងបានរៀនភាសាបានប៉ុន្មានភាសាដែរ?

ខ៖ អត់បានរៀនទេ បានតែខ្មែរនឹង បានរៀនត្រឹមថ្នាក់ទី៦នឹង....

ក៖ អញ្ចឹងចេះតែខ្មែរទេ?

ខ៖ ចាស!

ក៖ ចុះភាសាខ្មែរនឹងអាចចេះសរសេរអាចអានបានដែរទេនិយាយរួមបានដែរទេ?

ខ៖ បានតែអានតែសរសេរអត់បានទេ(សំលេងរំខានពីក្រៅ)!

ក៖ ចឹងបានតែអានទេនីចុះអ្នកម៉ឺងស្គាល់អក្សរទេ?

ខ៖ ចាសស្គាល់អក្សរប៉ុន្តែយើងសរសេរអត់កើត!

ក៖ អីម...ហើយកាលនឹងហេតុអីបានជាអ្នកម៉ឺងសំរេចចិត្តឈប់រៀនត្រឹមថ្នាក់ទី៦?

ខ៖ អី...កាលនឹងចង់និយាយ.....

គ៖ មិត្តភក្តិៗ(សំលេងពីខាងក្រៅ)!

ខ៖

ចង់និយាយថាយើងវាទីទាល់ខ្វះខាតលុយកាក់រៀន(សំលេងសើចស)ហើយណាមួយយាយគាត់ចាស់យើងនៅជាមួយយាយណាស់អត់មានម្តាយមានតែឪពុក!

ក៖ ចាស!

ខ៖

ដល់ពេលឪពុកមានគ្រួសារថ្មីចឹងទៅគាត់ទៅនៅជាមួយគ្រួសារថ្មីទៅយើងនៅជាមួយយាយ ហើយទៅបងៗគាត់ចេញទៅធ្វើការអស់ហើយគាត់ទៅនៅជាមួយគេទៅអីចឹងទៅណាស់ដល់ ពេលម៉ឺងៗនៅជាមួយយាយចាស់ហើយអត់មានពីណាជួយគាត់នៅផ្ទះចឹងម៉ឺងក៏សំរេចចិត្តថា ឈប់រៀនហើយណាមួយគាត់ចាស់ហើយគាត់រកអីអោយយើងរៀនមិនបានទេគាត់គ្មានណា ស្រាប់គាត់អត់មានលុយមានកាក់អីទេគាត់ចាស់ណាស់ទៅហើយដល់ចឹងក៏សំរេចចិត្តឈប់រៀន ទៅជួយធ្វើការងារគាត់ជួយធ្វើស្រែធ្វើអីចឹងទៅ!

ក៖ អីម!

ខ៖ដល់ចឹងឈប់រហូតមកដល់ឥលូវនឹង!

ក៖

ចាស

ចឹងស្តាយមែនទែនណាស់អ្នកម៉ឺងចឹងអ្នកម៉ឺងគិតថាបើកាលនឹងអ្នកម៉ឺងមានឪកាសតើអ្នកម៉ឺងនឹង រៀនបន្តដែរឬទេ?

ខ៖ អីម.....ខ្ញុំគិតថាបើសិនជាខ្ញុំមានឪកាសរៀនខ្ញុំរៀនហើយ!

ក៖ អីម ចាស!

ខ៖ ចង់រៀនបន្តទៅទៀត!

ក៖ ក្តីស្រមៃរបស់អ្នកម៉ឺងតាំងពីតូចមករហូតដល់មុននឹងឥលូវនឹងអ្នកម៉ឺងចង់ធ្វើជាអីដែរ?

ខ៖

អីម.....អី....បើនិយាយចង់ធ្វើការងារអីល្អប្រសើរដូចគេដូចថាមើលគេទៅគេធ្វើការងារជាគ្រូធ្វើ ជាអីធ្វើពេទ្យ ធ្វើប៉ូលីសធ្វើអីបុគ្គលិកតាមស្ថាប័នផ្សេងៗចឹងណាស់(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ) ប៉ុន្តែយើងវាមិនអាចទេយើងវា....វាអត់ឪពុកម្តាយក្រពិបាកណាស់!

ក៖ អីម....ចង់ធ្វើជាពេទ្យអ្នកម៉ឺងហ្ន?

ខ៖ ចាស?

ក៖ អ្នកម៉ឺងចង់ធ្វើជាពេទ្យហ្ន?

ខ៖

ចង់ៗធ្វើពេទ្យ

និយាយទៅបំណងប្រាថ្នារបស់យើងច្រើនណាស់តែថាវាមិនបានសំរេចណាស់!

ក៖ អីម!

ខ៖ បានតែម៉ាតិត(បានត្រឹមតែគិត) បានត្រឹមតែគិតទេអត់បានក្លាយទៅជាការពិតទេ!

ក៖ អីម....ហេតុអីដែរ?

ខ៖

ដោយសារតែគ្រួសារវាទាល់យើងអត់មានម្តាយមានតែឪពុកហើយឪពុកមានប្រពន្ធចុងទៀតចឹងគាត់មានគ្រួសារគាត់ផ្សេងចឹងណាស់!

ក៖ ចាស!

ខ៖

ចាសហើយទៅគាត់ទៅមើលគ្រួសារគាត់ផ្សេងចឹងទៅ

ចំណែកយើងនៅជាមួយយាយៗមើលថែយើងហើយណាមួយគាត់អត់ផងយាយគាត់អត់មានអីទេគាត់ចាសទៀតគាត់អាយុច្រើនដល់ពេលអត់ពីគាត់ទៅមឹងដើរមកនៅជាមួយគេនៅភ្នំពេញមកនៅជាមួយជីទូនមួយចឹងទៅ!

ក៖ អីម!

ខ៖

ធ្វើការរាល់ថ្ងៃនឹងមកធ្វើជាមួយបងហើយនឹងបងគាត់បានបងគាត់ដាក់ចុះឈ្មោះអីនឹង(ដាក់ឈ្មោះគាត់អោយចូលធ្វើការ)អោយធ្វើការនៅនឹងម៉ងទៅ!

ក៖ ចាស!

ខ៖

នៅជាមួយគាត់ពេលគាត់ត្រូវឡើងទៅស្រុកគេ.....គាត់ឈប់អោយយើងដើរនៅជាមួយគេចឹងណាស់អោយធ្វើការនៅនឹងទៅ!

ក៖ អីម!

ខ៖ តាមពិតមិនចង់ធ្វើការនៅនឹងទេប៉ុន្តែគាត់ដាក់អោយធ្វើហើយយើងចេះតែធ្វើចឹងទៅ!

ក៖ ចាស អ្នកម៉ឺងនឹងគាត់ឈ្មោះអីដែរ

ខ៖ ចាស?

ក៖ អ្នកម៉ឺងដែលជួយអី.....អ្នកម៉ឺងនឹង?

ខ៖ មិនមែនមីងទេគាត់ត្រូវជាបង!

ក៖ អូ...គាត់ត្រូវជាបងបង្កើតហ៎?

ខ៖ មិនមែនបងបង្កើតទេត្រូវជាបងជីទូនមួយ!

ក៖ ចឹងមិនមែនជាបងបង្កើតទេ?

ខ៖ ចាស ត្រូវបងមិនមែនទេប៉ុន្តែដូចតែបងបង្កើតដែរនឹង អី.....គាត់ឈ្មោះមាក់ ចាន់ណារិទ្ធ!

ក៖ អី...ចាស!

ខ៖ ធ្វើគ្រូ MC ណាស់!

ក៖ ចាស!

ខ៖ គាត់ធ្វើជាគ្រូ MC នឹង!

ក៖ នឹងហើយចុះសព្វថ្ងៃអ្នកមីងមានក្រុមគ្រួសារដូចជាឪពុកម្តាយឈ្មោះអីដែរ?

ខ៖ អី...ឪពុកម្តាយឪពុកខ្ញុំគាត់(សំលេងម៉ូតូ)ឈ្មោះអី...សឹម ជឿក
ហើយម្តាយគាត់ឈ្មោះនោម ភឿន!

ក៖ ចាស!

ខ៖ ចាស!

ក៖ គាត់ទាំងពីរអ្នកនៅមានជីវិតរស់នៅដែរទេ?

ខ៖ អី...ឪពុកគាត់នៅតែម្តាយគាត់ស្លាប់យូរហើយស្លាប់តាំងពីមីងមានអាយុបីឆ្នាំម្តេច
តាំងពីឆ្នាំ៨០ (ឆ្នាំ១៩៨០)!

ក៖ ដាច់អាពាហ៍ហើយ!

ខ៖ អី...តាំងពីឆ្នាំ៨០ជាងនឹងឆ្នាំ៨២,៨៣(ឆ្នាំ១៩៨២-១៩៨៣) នឹង!

ក៖ មូលហេតុអីដែរបានជាគាត់ទទួលអនិច្ចកម្មទៅអ្នកមីង?

ខ៖ អី...ខ្ញុំមិនដឹងដែរព្រោះអីកាលនឹងមីងនៅតូចដែរណាស់!

ក៖ ចាស!

ខ៖ យើងអត់ដឹងច្បាស់មីងដឹងអត់បើកាលណាអត់ច្បាស់មីងអត់ហ៊ាននិយាយ!

ក៖ ចាសៗ!

ខ៖

ពីដំនាន់នឹងមីងវាពិបាកចឹងណាស់ព្រោះកាលនឹងយើងកំពុងតែរត់កំពុងតែអីនឹង(កាលនឹងម្តាយគាត់កំពុងតែរត់ភៀសខ្លួននៅក្នុងសម័យពលពត)វាអត់មានពេទ្យមានអីដូចឥលូវនឹងណាស់!

ក៖

ចាស

ហើយអី...ដូចជាក្រុមគ្រួសាររបស់អ្នកមីងមានបងប្អូនប៉ុន្មានដែរ(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)?

ខ៖ មានអីប្អូននាក់ស្រីទាំងបួនតែឥលូវស្លាប់មួយហើយ(ស្លាប់ម្នាក់)នៅសល់តែបីនាក់ទេតែ....

ក៖ ហេតុអីបានជា.....

ខ៖ តែកូនក្រោយបានបីនាក់ទៀតចឹងសរុបទៅទាំងអស់វាប្រាំមួយនាក់ណាស់!

ក៖ អូ...ចាសចុះអ្នកមីងមាននៅចាំឈ្មោះរបស់ពួកគាត់ម្នាក់ៗដែរឬទេ?

ខ៖ ចាសនៅចាំ!

ក៖ គាត់ឈ្មោះអីខ្លះអ្នកមីង?

ខ៖ សឹម ចាន់ថាបងទីពីរ បងទីបី សឹម ចាន់ធា អី...ខ្ញុំទីបួនអានឹងកូនមុនណាស់ទីបួន សឹម ចាន់ធ្វ អី.....ទីប្រាំ សឹម ចាន់ថន ទីប្រាំមួយ សឹម ចាន់ធាល ទីប្រាំពីរ សឹម ចាន់ធីម....សឹម ធីម ចាសពៅគេ!

ក៖ ចាស បងប្អូនទាំងប្រាំមួយនាក់នឹងស្រីប៉ុន្មានប្រុសប៉ុន្មាននាក់ដែរ?

ខ៖ ស្រីបួនប្រុសពីរ!

ក៖ អី...ចុះពួកគាត់រៀបការអស់ហើយឬនៅ?

ខ៖ ចាសបានរៀបការអស់ហើយ គេមានគ្រួសាររៀងៗខ្លួនអស់ហើយ!

ក៖ គាត់មានមុខបរធ្វើអីខ្លះដែរអ្នកមីង?

ខ៖ គេធ្វើ.....អ្នក....អី....មួយនេះធ្វើការងារនៅផ្ទះ(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)
បងស្រីទីពីរនឹងគាត់ខាងចំការ ចាសគាត់ធ្វើចំការប៉ុន្តែគាត់មិនមែនធ្វើដោយខ្លួន
ឯងទេគាត់ចាំអោយគេណាស់ហើយទីបីនឹងគាត់នៅផ្ទះទេអត់មានធ្វើអីទេកូនគាត់អី.....តែគ្រូ
សារគាត់ទេគាត់ខាងនេសាទ!

ក៖ ចាសអ្នកមីង!

ខ៖ ចាស
ហើយកូនៗនឹងគេ....អី....កូនគាត់អាទីពីរនឹងគេអាចទៅធ្វើការជាសំណង់អី...នេះរបៀបដូចជា
លាបថ្នាំផ្ទះថ្នាំអីគេនឹងណាស់ ចាសហើយអី....អាទីមួយ(កូនទីមួយ)របស់គាត់នឹងគេរៀនចប់
គេមានការងារធ្វើ(សំលេងចាបយំ)
នៅភ្នំពេញនឹងដែរគេទើបតែរៀនចប់នឹងគេមកនៅជាមួយមីង!

ក៖ ចាស!

ខ៖ នៅជាមួយមីងនឹងមីងជួយអោយរៀនអោយអីចឹងទៅដោយសារតែនឹកឃើញថាខ្លួន
ឯងអត់ចេះនឹកឃើញក្លាយចេះចឹងចេះតែចង់ជួយជំរុញអោយវាបានការងារធ្វើទៅ
ពេលឥលូវនឹងគេមានការងារធ្វើហើយគេចប់ហើយ(ក្លាយរបស់គាត់រៀនចប់មានការងារធ្វើហើ
យ)!

ក៖ ចាសអ្នកមីង!

ខ៖ ចាស!

ក៖ ចាសហើយអី...បងប្អូនរបស់អ្នកមីងមានស្លាប់នៅក្នុងជំនាន់ពលពត៌ដែរឬទេ?

ខ៖ អូ....អត់មានទេមានតែពេលរួចអី.....ប្រហែលជាជាងបួនដប់ឆ្នាំមុននឹងឯងគាត់ស្លាប់
គាត់ស្លាប់នឹងមិនដឹងថាមូលហេតុអីទេព្រោះគាត់ស្លាប់នឹងអត់នៅស្រុកណាស់!

ក៖ ចាស!

ខ៖ គាត់ស្លាប់នៅឯកំពង់សោម
នៅវាលរឹងគេហៅ.....មិនដឹងថាភូមិអីៗទេព្រោះយើងអត់ដឹងច្បាស់គ្រាន់តែដឹងថាគាត់នៅនឹង
អី.....ក្រុងព្រះសីហនុ ពេលគាត់ស្លាប់នឹងណាស់
ចាសគាត់ទៅស្លាប់នៅនឹងពេទ្យចំការចេកមីង!

ក៖ អីម....

ខ៖ ចាសទៅដល់ពេទ្យនឹងមិនទាន់បានចូលពេទ្យផង
ពេទ្យ...ឡានពេទ្យគេដឹកមកដល់មុខពេទ្យនឹងគាត់ស្លាប់ម៉ែងតែអត់ដឹងថាគាត់ឈឺអី!

ក៖ អីម.....

ខ៖ ព្រោះយើងអត់បាននៅជិតគាត់ណាស់(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)!

ក៖ អីម....កាលនឹងអ្នកម៉ឺងលឺពីគេហ្ន?

ខ៖ ចាសបងទីមួយនឹងបងធំ គាត់ពេលបងទីពីរនៅ (សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)

ដល់ពេលបងទីបីគាត់នៅផ្ទះអត់ធ្វើអីទេ

ចំណែកប្អូនអី....ទីប្រាំនឹងប្អូនស្រីនឹងគេបានគ្រួសារគេខាងមេអី....មេជាងខាងលាបព័ណ្ណផ្ទះនឹង
ង ថ្មីមផ្ទះនឹងចឹងទៅគេគ្រាន់បើជាងគ្រាន់តែថាមិនទាន់មាននេះទេ

នៅស្រុកគេមានផ្ទះមានអីណាដូចថាអ្នកនៅក្នុងស្រុកនឹងគេមានអី.....គ្រាន់ជាងម៉ឺងឆ្ងាយណា
ស់មានផ្ទះមានឡានអីចឹងណាស់មានតែម៉ឺងនឹងពិបាកណាស់

ព្រោះអីគេមានម្តាយនៅមានឪពុកនៅចឹងណាស់វាស្រួល!

ក៖ អីម!

ខ៖ គេមាននៅទាំងសងខាងបើដូចម៉ឺងជួបគ្នាបាទដែរទេម៉ឺងអត់មានអីទេ!

ក៖ អីម....ចឹងត្រូវខំទាំងសងខាង!

ខ៖ ចាស!

ក៖

ចាសហើយជីវិតអ្នកម៉ឺងតស៊ូច្រើនណាស់ចឹងអ្នកកម៉ឺងដូចថាកាលដែរអ្នកម៉ឺងទាន់សម័យពល
ពតអ្នកម៉ឺងនៅដូចថានៅតូចៗឡើយឬក៏កើតទាន់ដែរទេ?

ខ៖ អត់ទាន់ទេ៨០ អី....កើតនៅឆ្នាំ៨០ហើយ(គាត់កើតនៅក្នុងឆ្នាំ១៩៨០)!

ក៖ នឹងហើយអី....កាលនឹងដាច់៧៩ហើយ(ដាច់ឆ្នាំ១៩៧៩)!

ខ៖ ដាច់៧៩ហើយ(ដាច់ឆ្នាំ១៩៧៩)ហើយ!

ក៖ ចុះៗអី...ឪពុកម្តាយរបស់អ្នកមីងឬក៏លោកយាយលោកតាដែរគាត់ធ្លាប់និយាយប្រាប់ពីសម័យពលពតន៏ងយ៉ាងណាដែរទេ?

ខ៖ គាត់ប្រាប់ដែរតើ ប៉ុន្តែយើងអត់ៗចាំណាស់.....អត់ចាំ(សំលេងរញ្ជ័រញ្ជ័រពីខាងក្រៅ) គាត់ប្រាប់ច្រើនដែរតែយើងអត់ចាំដូចថាយើងមិនចង់ដឹងលឺរឿងពីមុនមកណាស់យើងគិតថាដីវិតរបស់យើងនេះវាពិបាកណាស់ទៅហើយចឹងយើងត្រូវតែខិតខំប្រឹងតស៊ូខំប្រឹងរកលុយដើម្បីចិញ្ចឹមអោយកូនគេរៀនសូត្រអោយវាចេះដឹងចប់ទៅដោយពេលចប់អស់ទៅបានការងារធ្វើទៅយើងក៏គ្រាន់បានរៀងធូរធារតិចដែរ

ប៉ុន្តែគ្រាន់តែថារាល់ថ្ងៃនេះពិបាកណាស់ពិបាកគ្រង់ថាយើងរាល់ថ្ងៃនឹងយើងនៅនឹងផ្ទះជួលយើងមកធ្វើការនៅកន្លែងនេះប្រាក់ខែមិនបានច្រើនទេបើខាងរោងចក្រគេធ្វើបានច្រើន(ធ្វើការងារជាអ្នកអនាម័យមិនសូវជាបានចំណូលច្រើនដូចជាអ្នកធ្វើការរោងចក្រទេ)!

ក៖ អីម!

ខ៖ រោងចក្រគេអាចសល់ចឹងទៅតែបើធ្វើនៅនេះ(ធ្វើជាអ្នកសំអាតនៅសាលា)យើងគ្រាន់តែថាការងារវា.....អើ.....យើងនេះសំរាប់យើងអ្នកវាអត់ចេះណាស់(ការងារមិនសូវល្អហើយគាត់មិនចេះអីចឹងគាត់ចេះតែទ្រាំធ្វើទៅ)!

ក៖ ចាសហើយចឹងអ្នកមីងប្រហែលជាកំរោងដូចថាចង់ផ្លាស់ប្តូរមុខរបរខ្លួនឯងដែរត្រូវទេ?

ខ៖ ចាស!

ក៖ ចង់ទៅធ្វើការនៅខាងរោងចក្រវិញ!

ខ៖ ទៅខាងរោងចក្របើអត់ចេះយើងធ្វើអត់កើតទេ!

ក៖ អីម!

ខ៖ បើនិយាយទៅបើយើងអត់ចេះធ្វើអត់កើតទេ!

ក៖ ចាស!

ខ៖ រោងចក្រទាល់តែយើងចេះដេរណាស់ទីមួយគឺយើងចេះដេរចាសឥលូវនេះរោងចក្របើសិនជាយើងចេះដេរតែមួយម៉ាស៊ីនក៏គេអត់យកយើងដែរទាល់តែចេះដេរច្រើន!

ក៖ ចាស!

ខ៖

ហើយណាមួយធ្វើការរោងចក្រក៏វាមិនងាយស្រួលដែរដូចជាបើគេមិនពេញចិត្តប្រធានយើងគេ
មិនពេញចិត្តគេដកយើងចោលម៉ែងគេអត់ទុកពេលអោយយើងទេ!

ក៖ ចាស!

ខ៖ ចឹងណាស់ហើយណាមួយយើងអត់ធ្លាប់ទេ រោងចក្រនឹងយើងអត់ធ្លាប់ធ្វើទេ!

ក៖

អីម.....ហើយអី....សំរាប់ខ្លួនអ្នកមឹងផ្ទាល់តាំងពីតូចរហូតមកដល់ឥលូវនឹងអ្នកមានធ្លាប់ដែរបាន
គិតពីរឿងពិបាកអីគេខ្លះដែលធ្វើអោយអ្នកមឹងពិបាកចិត្តតាំងពីតូចរហូតមកដល់ឥលូវនឹងទេ
?

ខ៖

អីម....និយាយពីរឿងដែលថាពិបាកយើងពិបាកដូចថាយើងអត់ណាស់យើងអត់លុយអត់កាក់
យើងចង់ធ្វើអីមួយដូចថាយើងមានគំរោងចង់ធ្វើអីចង់រកស៊ីអីយើងមួយក៏ធ្វើវាអត់ចេញ!

ក៖ អីម!

ខ៖ វាអត់ដូចបំណង(មិនបានដូចបំណងប្រាថ្នា)ព្រោះគ្រួសារយើងអត់
អត់មានអីទាំងអស់(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)ខាងគ្រួសារក៏គាត់មិនជាមានម៉ាល្មម(ជីវភាពស
មរម្យ)មានតែម្តាយម៉ែម៉ាយទៀតគាត់អត់មានឪពុកដូចគ្នានៅតែម្តាយចឹងហាយើងទៅគាត់មាន
បងប្អូនច្រើនដែរដល់ចឹងយើងពិបាក!

ក៖

ចាស

ហើយអី....ចឹងហើយចុះសំរាប់បទពិសោធន៍ល្អដែលអ្នកមឹងបានជួបនៅពេលកន្លងមកដែល
ធ្វើអោយអ្នកមឹងនឹកឃើញហើយធ្វើអោយអ្នកមឹងសប្បាយចិត្តណាស់មានដែរឬទេ?

ខ៖ អត់ទេអត់ដែលមានទេ បើនិយាយទៅអត់ដែលមានទេក្នុងមួយ....មួយឆាកជីវិតនេះទើបតែ
ចង់និយាយថា ក្រែងលោ.....ទៅមុខបន្តិចទៀតទៅក្រែងលោវាមានដូចថាកូនវារៀនចប់ទៅ
ណាស់វាមានការងារល្អប្រសើរអីទៅអានឹងក្រែងៗលោវាអាចមានណាស់តែក្នុងពេលនេះអត់!

ក៖ អីម!

ខ៖ ឃើញតែការជួបការលំបាកអ្នកមីងហ៎?

ខ៖ នឹងហើយ!

ក៖

ចាស

ហើយតើការលំបាកមិញនឹងអ្នកមីងមានអីបន្ថែមទៀតដែរឬទេឬក៏អ្នកមីងមានអីដែលថាអ្នកមីងចង់ចាំខ្លាំងម៉ងនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកមីងណាស់?

ខ៖

មានៗច្រើនណាស់អូនបើតាមនិយាយៗច្រើនណាស់ប៉ុន្តែបើនិយាយទៅវាយូរថ្ងៃណាស់បើនិយាយទៅច្រើនថ្ងៃបានអាចនិយាយអស់(សើច)ទាល់តែពីរបីថ្ងៃអីណ៍បាននិយាយពីបញ្ហានៅក្នុងជីវិតណាស់តាំងពីតូចមករហូតមកដល់ធំនឹងណាស់បើនិយាយទៅច្រើនតែនិយាយកាត់ៗទៅ!

ក៖ ចាស!

គ៖ ម៉ែ(សំលេងកូនក្មេង)!

ខ៖ ដោះខោអាវទៅនឹងអាងបានទៅរៀន ដល់ម៉ោងយកវាទៅរៀនហើយ!

ក៖(សើច) ម៉ោង១!

ខ៖

នឹងហើយចូលរៀនម៉ោង១(សំលេងកូនក្មេង)

បានរាល់ថ្ងៃនេះបានត្រង់ថាបានកូនមួយនឹងវាឆ្លាតតែប៉ុន្តែវាឆ្លាតហើយវាចេះប៉ុន្តែវាចេះប្រឹងប្រែងរៀនសូត្រ.....

គ៖ ចងម៉ាក់ចង!

ខ៖ រៀនចាំមើលឥលូវនេះវាទើបតែថ្នាក់ទីមួយនឹងយកទៅផ្ញើរទេនៅមិនទាន់ពេញសិទ្ធិទេ.....

គ៖ នេះម៉ាក់ចង!

ខ៖

ពេលចូលកងវិញនឹងបានពេញសិទ្ធិថ្នាក់ទីមួយពេញនឹងប្រហែលជានេះទៅវាអាចទៅមុខបើបានគាត់រៀនចប់ចេះ(សំលេងស៊ីផ្លេម៉ូតូ)ទៅបំណងប្រាថ្នារបស់គាត់មានច្រើនណាស់!

ក៖ ចាស!

ខ៖ នៅក្នុងចិត្តគាត់មានច្រើនណាស់គាត់ចង់ធ្វើអីៗមានគាត់គិតហើយស្រេច!

ក៖ (សើច) ស្អាតណាស់ ហើយដល់ពេលធំទៅជួយម៉ាកវិញហើយ!

ខ៖ ចាស

រាល់ថ្ងៃនេះតែមួយនឹងពិបាកចង់ងាប់ហើយរកអីអោយញុំមិនចង់បានផងដល់ចឹងចេះតែអានិត
គ្នាអោយទារអីគ្មានអីចឹងខំសុខចិត្តអត់ខ្លួនឯងអោយតែកូនបានញុំចុះ!

ក៖ អីម អ្នកមីងកូនស្រីតែមួយ!

ខ៖ នឹងហើយ!

ក៖

កូនបណ្ឌូលចិត្តហើយៗគាត់មានប្រាប់អ្នកមីងទេថាអាយុប៉ុន្មីងសោះប្រាំមួយឆ្នាំនឹងសោះចង់
ថាធ្វើអីហើយ!

ខ៖

ចង់ធ្វើច្រើនមុខណាស់ចង់ធ្វើពេទ្យផងធ្វើប៉ូលីសផងធ្វើគ្រូបង្រៀនផង(កូនគាត់មានបំណងប្រា
ថ្នាច្រើន)!

គ៖ អូនមិនមែនចង់ធ្វើប៉ូលីសទេ ចង់ធ្វើជាងអ៊ុតសក់មួយផង ហើយនឹងពេទ្យមួយផង
ហើយនឹងៗអី.....អ្នកគ្រូបង្រៀនកូនសិស្សតូចៗមួយផងហើយនឹងអ្នកគ្រូបង្រៀនកូនសិស្សធំ
ៗមួយផង!

ក៖ អូ.....

គ៖ តែប៉ុន្មីងទេអស់ហើយ!

ក៖ អស់ហើយហ៎ ច្រើនដែរនឹងណាស់!

ខ៖ ហើយចង់ច្រើន!

ក៖ ហើយអូនចាប់ច្រើនចឹងអូនគិតថាអូនអាចធ្វើបានអត់!

គ៖ ចាស!

ក៖ អូ...ពូកែមែនទែនពូកែណាស់....

ខ៖ បំណងប្រាថ្នាគាត់ធំណាស់!

ក៖ ហើយរាល់ថ្ងៃនឹងទៅរៀនបានលេខប៉ុន្មានដែរក្នុងថ្នាក់រៀន?

គ៖ អី.....

ខ៖ បើវារៀនពេញប្រហែលជាបានលេងមួយៗហើយមើលទៅ!

ក៖ អូ ខ្លាំងណាស់!

ខ៖ ព្រោះអីតាំងពីគាត់ចូលថ្នាក់មគេយ្យរហូតដល់ថ្នាក់ទីមួយមកពិន្ទុគាត់អត់ដែលឃើញក្រោមដប់ទេគាត់រៀនពូកែ!

ក៖ ចាស!

ខ៖ គាត់បាន១០រហូតតែចង់និយាយថានៅប៉ុន្តឹងយើងមិនទាន់មើលវាដឹងទេនាំមើលវារៀនថ្នាក់ធំតិចទៀតព្រោះនៅពេលថ្នាក់ធំទៅវាយ៉ាងម៉េចអីយ៉ាងម៉េចយើងអត់ដឹងទេ!

ក៖ ចាស!

ខ៖ បើថាគ្នាខ្លាំងជាងគេទៅខ្លាចក្រែងថាវាធំឡើងខ្សោយអីទៅយើងមិនដឹងទេណាយើងមិនហ៊ានថាតែគ្រូណាស់សរសើរត្រូវនឹងសរសើរថាអាចទៅមុខរួចហើយប៉ុន្តឹងព្រោះអីវាឆ្លាតវាអាចធ្វើបាន!

ក៖ បាន!

ខ៖ យកទៅដាក់ផ្ទើរនៅអង់គ្លេសតែយើងអត់លុយៗយកទៅដាក់បានតែកន្លះឆ្នាំគេឡើងអត់មានលុយបង់ទៀត!

ក៖ អីម!

ខ៖ តែគាត់នៅចាំអក្សរអង់គ្លេសរបស់គាត់ៗចាំអក្សរអី A B C គាត់ចាំគាត់ស្គាល់ទាំងអស់!

ក៖ (សើច)!

ខ៖

ហើយគាត់ចេះពាក្យចេះអីច្រើនណាស់គាត់នៅចាំទាំងអស់អង់គ្លេសអត់ភ្លេចទេពេលអោយដាក់ពីរចឹងទៅគាត់ភ្លេចខ្មែរគាត់មិនសូវយកចិត្តទុកដាក់ខ្មែរណាស់!

ក៖ ចាស!

ខ៖ ដល់ពេលចឹងទៅឯណោះក៏គេឡើងថ្លៃក៏ផ្អាកភាសាអង់គ្លេសសិនទៅចាំមើលសាលាអង់គ្លេសមានគំរោងអោយ

ព្រោះមានរៀនគួរអង់គ្លេសមានអីដែរនៅក្នុងនឹងណាស់ហើយចាំអោយវារៀនបានថ្នាក់ទីបីថ្នាក់ទីបួនចាំអោយរៀនបន្ត!

ក៖ ចាស អ្នកម៉ឹង!

ខ៖ នឹងហើយព្រោះបងថ្លៃៗពេកអត់លុយអោយរៀនទេ!

ក៖ ចាស ហើយទៅបង់មួយឆ្នាំប៉ុន្មានដែរសាលានឹង?

ខ៖ សាលាអង់គ្លេសឯកជនមួយឆ្នាំបង់ ពីរជាងទៅបីរយ
មានខ្លះទៅបីរយខ្លះប្រាំរយតាមដូចថាសាលាគេលំដាប់ចឹងណាស់!

ក៖ ចាស!

ខ៖ តែយើងអត់លទ្ធភាពយើងបានតែត្រឹមមួយខែ១៥\$អីនឹង!

ក៖ អីមចាស....

ខ៖ បង...

ក៖

និយាយទៅតិចទៀតអូនគាត់រៀនថ្នាក់កាន់តែធំការចំណាយនឹងក៏កាន់តែច្រើនដែរ(សំលេងមនុស្សនិយាយគ្នា)!

ខ៖ ចាស ត្រូវចំណាយច្រើន!

ក៖ ចឹងអ្នកម៉ឹងគិតម៉េចដើម្បីអនាគតកូន ដើម្បីនឹងជីវិតទៅមុខសំរាប់ក្រុមគ្រួសារណាស់.....

គ៖ ម៉ាក់អូនចង់ញ៉ំនំប៉័ង(សំលេងកូនក្មេង)!

ខ៖ នំប៉័ងឯណាកូន?

គ៖ នំប៉័ងនោះ.....

ខ៖ រឿងគិតយើងចេះតែគិតហើយអូន តែមិនដឹងថាគួរម៉េចបាននេះទេណាស់.....

គ៖ ម៉ាក់អូនចង់ញ៉ំនំប៉័ង.....

ខ៖ ចាំមើលអោយវារៀនបានទៅមុខតិចទៀតសិន.....

គ៖ សុំ.....អី....ចឹងញ៉ំគោគោវិញ!

ក៖ ចាស ហើយចុះឥលូវអត់ទាន់បានដឹងទេ?

ខ៖ ចាស....

គ៖ ញ៉ំៗៗ.....

ខ៖ ឥលូវរាល់ថ្ងៃនឹងគាត់ទារតែញ៉ំរហូតនឹងហើយរកលុយនឹងវាពិបាក!

គ៖ អោយមួយពាន់មកម៉ាក់!

ក៖ អូនចាំគិតទៀតថត្រូវមួយចាំទៅទិញអីណាស់!

គ៖ ចាស!

ក៖ ចាសចាំមួយភ្លែតថែសួរម៉ាក់ចុងក្រោយមួយសំនួរចុងក្រោយសិនចាំទៅទិញនំណាស់?

គ៖ ចាស!

ក៖ អូខេ

អី...ឥលូវអី...អ្នកមិនសំរាប់មតិចុងក្រោយតើអ្នកមិនមានពាក្យពេជ្រអ្វីដើម្បីផ្តាំផ្តា់ផ្ទេរដល់អ្នក
ដែលស្តាប់សំលេងរបស់អ្នកមិនថ្ងៃនឹងណាស់អ្នកមិនចាសៗចឹងអ្នកមិនមានពាក្យពេជ្រអីដើម្បី
និយាយទេ?

ខ៖

និយាយផ្តាំផ្ទេរអោយក្មេងៗខំប្រឹងរៀនខិតខំប្រឹងប្រែងកុំអោយដូចថាទៅរៀនសូត្រដូចថាគេច
សាលាគេចអីចឹងណាស់អោយប្រឹងដើម្បីជីវិតបើដល់ទៅថ្ងៃក្រោយទៀតយើងមើលមិនឃើញ

ទេណាស់ថាវាយ៉ាងម៉េចៗនឹងណាស់

ចាស

ហើយទាំងកូនខ្ញុំក៏អញ្ចឹងដែរខ្ញុំខិតខំពង្រឹងគាត់ខ្លាំងណាស់រាល់ថ្ងៃនឹងបើអត់ពង្រឹងគាត់ទេគាត់
អត់យកចិត្តទុកដាក់ទេ!

ក៖ អីម!

ខ៖

អី.....ចង់និយាយថាកូនវាមានបំណងប្រាថ្នារបស់វាមែនប៉ុន្តែបើយើងបណ្តោយវាតាមចិត្តវាអត់
អាចរួចទេ(ឪពុកម្តាយមិនគួរបណ្តោយទៅតាមតែចិត្តកូននោះទេត្រូវតែខិតខំពង្រឹងស្មារតីកូន
អោយខិតខំប្រឹងប្រែងរៀនសូត្រមិនអាចបណ្តោយទៅតាមតែចិត្តកូននោះទេ)

អត់អាចទៅមុខរួចទេចឹងយើងត្រូវតែពង្រឹង(សំលេងរំខានពីខាងក្រៅ)

គាត់ពង្រឹងគាត់ពេលដែលគាត់មកពីសាលាវិញយើងត្រូវយកចិត្តទុកដាក់មើលសៀវភៅគាត់
បើសៀវភៅគាត់មើលថាគាត់រៀនទៅវាម៉េចមើលទៅអោយគាត់មើលរៀនសូត្រអោយគាត់
ធ្វើកិច្ចការសាលាអីអោយហើយអោយរួចរាល់ចឹងទៅណាស់

ចាសប៉ុន្តែ

ព្រោះថាម្តាយត្រូវតែយ៉ាងម៉េចក៏ដោយរាល់យ៉ាងណាក៏ដោយត្រូវតែយកចិត្តទុកដាក់នឹងកូន
អោយវារៀនបើមិនចឹងទេវាអត់ចេះទេក្មេងវាអត់ៗវីរវល់ទេចាស!

ក៖ ចាសៗចាស ចឹងអរគុណច្រើនអ្នកមីង!

ខ៖ ចាស!

ក៖

ហើយអី.....ខ្ញុំសុំអនុញ្ញាតពីអ្នកមីងដើម្បីអាចអោយខ្ញុំយកសំលេងរបស់អ្នកមីងដាក់នៅក្នុងវេប
សាយនៃសាលាBYB ហាវីនៃសហរដ្ឋអាមេរិចណាស់អ្នកមីង!

ខ៖ ចាស!

ក៖ ចាសអរគុណច្រើនអ្នកមីង!

